

"Bu hadsiz tereşşuhât ve lemeât gösteriyor ki, şu âlem-i maddiyât ve şehâdet ise, âlem-i melekût ve ervâh üstünde serpilmiş tenteneli bir perdedir." cümlesini açar mısınız?

İlgili cümlenin geçtiği paragrafı aşağıya alıp izah etmeye çalışalım;

" İşte, hiç mümkün müdür ki, bu madde perdesinde bu kadar hayat ve şuur ve ruhun tereşşuhâtı bulunsun; o perde altında olan âlem-i bâtın, zîruh ve zîşuurlarla dolu olmasın? Hiç mümkün müdür ki, şu maddiyât ve âlem-i şehâdetteki mânânın ve ruhun ve hayatın ve hakikatin şu hadsiz tereşşuhâtı ve lemeât ve semerâtının menâbii, yalnız maddeye ve maddenin hareketine ircâ edilip izah edilsin? Hâşâ ve kat'â ve aslâ! Bu hadsiz tereşşuhât ve lemeât gösteriyor ki, şu âlem-i maddiyât ve şehâdet ise, âlem-i melekût ve ervâh üstünde serpilmiş tenteneli bir perdedir." (1)

Bu paragrafın ilk cümlesinde ruhun ispatı yapılmaktadır.

Eğer ruh ve mana inkâr edilse bu durumda kainatın tümünde ve insanın fiillerinden meydana gelen bütün şuur ve hikmetli faaliyetleri maddeye dayandırmak mecburiyeti hasıl olur.

Mesela; bir insan bir bina yapıp ortaya koysa, bu binanın yapılışı nasıl izah edilebilir?

Eğer insanda ruh ve ruhun bir vasfı olan şuur inkâr edilse, bu durumda binadaki bütün şuur ve fiiller insanın cesedine verilmesi mecburiyeti hasıl olur; cesed ise maddedir. Bu durumda maddeyi şuur ve kabul etmek gerekir; bu ise muhaldir.

Demek ki işi yapan ceset ve madde değildir. İş yapan madde olan cesedin arkasında yer alan ruhtur. Ceset, ruhun üzerinde tenteneli bir perdedir. Dikkatle bakanlar, madde perdesinin arkasındaki ruh ve manayı görebileceklerdir.

Bu bakış açısını bütün kâinata, canlı cansız her varlığa tatbik edebiliriz.

(1) bk. [Sözler, Yirmi Dokuzuncu Söz.](#)